

10 Ιουνίου 2023

Λογική απόδειξη για το Άγιο Πνεύμα

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού
Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως**

Απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν
Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=373808>

Πρέπει, επίσης, ο Λόγος να έχει και Πνεύμα. Ακόμη και ο δικός μας λόγος δεν στερείται πνεύμα. Σε μας, όμως, το πνεύμα είναι ξένο στη φύση μας· διότι πρόκειται για εισπνοή και κίνηση του αέρα, ο οποίος εισέρχεται και διασκορπίζεται στο σώμα, για να του δώσει ζωή.

Αυτό, στη διάρκεια της ομιλίας, γίνεται φωνή του λόγου, που φανερώνει μέσα της τη δύναμη του λόγου.

Στη θεία όμως φύση, που είναι απλή και ασύνθετη, πρέπει να ομολογήσουμε με σεβασμό ότι υπάρχει το Πνεύμα του Θεού.

Διότι ο Λόγος του Θεού δεν είναι πιο ελλιπής από το δικό μας λόγο· και δεν είναι ευσεβές να θεωρούμε ότι το Πνεύμα εισέρχεται στο Θεό απέξω σαν κάτι το ξένο, όπως συμβαίνει

σε μας που είμαστε σύνθετοι.

Αλλά, όπως ακριβώς όταν ακούσαμε για το Λόγο του Θεού, δεν τον θεωρήσαμε χωρίς υπόσταση ούτε ότι είναι αποτέλεσμα της μαθήσεως ή προφέρεται με φωνή και διασκορπίζεται στον αέρα και χάνεται, αλλά θεωρήσαμε ότι υφίσταται με ουσία, ελεύθερη βούληση, ενέργεια και παντοδυναμία· έτσι, όταν μάθαμε και για το Πνεύμα του Θεού, το οποίο συμμαρτυρεί για το Λόγο και φανερώνει την ενέργειά του, δεν το θεωρήσαμε σαν κάποια πνοή χωρίς υπόσταση -διότι έτσι εξευτελίζουμε τη μεγαλοπρέπεια της θείας φύσεως, εφόσον θεωρούμε το Πνεύμα του Θεού σχεδόν όμοιο με το δικό μας πνεύμα.

Αντίθετα, το θεωρήσαμε δύναμη με ουσία, που έχει δική της ιδιαίτερη υπόσταση· προέρχεται από τον Πατέρα και αναπαύεται στο Λόγο, τον οποίο και αποκαλύπτει.

Δεν είναι δυνατόν να χωριστεί από το Θεό στον οποίο κατοικεί, ούτε από το Λόγο τον οποίο συνοδεύει· ούτε βαδίζει προς την ανυπαρξία, αλλά είναι υποστατική δύναμη όμοια με το Λόγο, ζωντανή, με θέληση, αυτοκινούμενη και ενεργητική· επιθυμεί πάντοτε το αγαθό και η δύναμή της συνοδεύει τη θέληση για κάθε καλό σκοπό· δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος.

Διότι ποτέ ο Λόγος δεν απουσίασε από τον Πατέρα ούτε το Πνεύμα από το Λόγο.

Έτσι, από τη μια, με την ενότητα της φύσεως, εξαφανίζεται η πλάνη της πολυθείας των Ελλήνων, κι από την άλλη, με την ομολογία της υπάρξεως του Λόγου και του Πνεύματος, ανατρέπεται η πίστη των Ιουδαίων.

Και από τις δύο αιρετικές αποκλίσεις παραμένει η ωφέλεια: από την ιουδαϊκή αντίληψη έχουμε την ενότητα της ουσίας, ενώ από την ελληνική τη διάκριση των υποστάσεων.

Εάν όμως οι Ιουδαίοι έχουν αντίρρηση στην παραδοχή της υπάρξεως του Λόγου και του Πνεύματος, η Αγία Γραφή θα τους ελέγξει και αποστομώσει.

Διότι για το Λόγο λέει ο Δαβίδ: «Ο Λόγος σου, Κύριε, θα μένει αιώνια στον ουρανό».

Και αλλού πάλι λέει: «Έστειλε το Λόγο του και τους θεράπευσε».

Αν πρόκειται για λόγο προφορικό, αυτός ούτε αποστέλλεται ούτε μένει αιώνια.

Ο ίδιος ο Δαβίδ ομιλεί και για το Πνεύμα:

«Θα στείλεις το Πνεύμα σου και θα δημιουργηθούν»· και αλλού πάλι λέει: «Οι ουρανοί σχηματίστηκαν με το Λόγο του Κυρίου· όλη η δύναμή τους είναι στο Πνεύμα του στόματός του».

Ο Ιώβ, επίσης, λέει: «Με δημιούργησε το θείο Πνεύμα και με συγκρατεί η πνοή του παντοκράτορα».

Και το Πνεύμα που αποστέλλεται, δημιουργεί, σταθεροποιεί και συγκρατεί δεν είναι ένας αέρας που χάνεται, όπως και το στόμα δεν είναι μέλος του σώματος του Θεού· διότι και τα δύο πρέπει να τα εννοήσουμε με θεοπρεπή τρόπο.

Συνέχεια εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=375190>

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως»,
απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης. Από:
http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

PERMANENTLY_REMOVED